

28 Μαΐου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΔΗΜΟΣ ΠΑΦΟΥ,

Εφεσείοντες-Καθ' ων η Αίτηση,

v.

TERENCE SPIBY ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων-Αιτητών.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1377).

-
- Οδοί και Οικοδομές — Παροχή άδειας διαχωρισμού γης σε οικοπέδα υπό την προϋπόθεση κατασκευής διερχόμενου δρόμου από τους ιδιοκτήτες, σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων — Ανανέωση της άδειας διαχωρισμού — Καταχώρηση αιτήσεως ακυρώσεως της ανανέωσης εκ μέρους των ιδιοκτητών λόγω επιβολής νέου ή πρόσθετου όρου — Ακύρωση της επίδικης διοικητικής απόφασης από το πρωτόδικο Δικαστήριο — Η Ολομέλεια έκρινε ότι δεν υπήρχε ουσιαστική διαφορά μεταξύ της αρχικής άδειας και της ανανέωσης με αποτέλεσμα την ακύρωση της πρωτόδικης απόφασης. 5 10
- Ερμηνεία όρων — Το Δικαστήριο δεν επιλαμβάνεται διαφορών που προκύπτουν μεταξύ των διαδίκων αναφορικά με τον τρόπο ερμηνείας όρου. 15
- Τον Αύγουστο του 1984, οι εφεσιβλήτοι υπέβαλαν στο Δήμο Πάφου αίτηση για διαχωρισμό γης που ανήκε σ' αυτούς, σε 278 οικοπέδα. Το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, πρότεινε σχέδιο για δημιουργία μόνο 222 οικοπέδων και επιπλέον έθιτε διάφορες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων και εκείνη που καθόριζε τις προδιαγραφές για κατασκευή του Νότιου Παρακαμπτήριου ή Λεωφόρου Δανάης, που θα περνούσε διά μέσου των οικοπέδων. 20
- Την 11.6.1987 εκδόθηκε η άδεια διαχωρισμού η οποία περιείχε σημείωση για κατασκευή του δρόμου σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων. Δεν αναφέρετο οτι- 25

δήποτε ως προς το κατά πόσο επρόκειτο για υφιστάμενα ή μελλοντικά σχέδια, θέμα που είχε απασχολήσει επί μακρόν τους εφεσίβλητους και τον εφεσείοντα Δήμο.

- 5 Προς διευκρίνιση της γενικότητας της διατύπωσης του όρου περι κατασκευαστικών σχεδίων των Δημοσίων Έργων προς τα οποία θα έπρεπε να υπάρξει συμμόρφωση, οι αιτητές-εφεσίβλητοι ζήτησαν επανειλημμένα από το Τμήμα Δημοσίων Έργων τα σχετικά αντίγραφα. Τελικά τα σχέδια αποστάλθηκαν στον Δήμο με οδηγίες
- 10 να δοθούν στους αιτητές-εφεσίβλητους με τους ανάλογους όρους.

Στις 9.6.1989, το Τμήμα Δημοσίων Έργων ειδοποίησε το Δήμο ότι έλαβε απόφαση να τεθεί στην άδεια διαχωρισμού νέος όρος.

- 15 Στις 30.6.1989, παραδόθηκαν κατασκευαστικά σχέδια στους εφεσίβλητους τα οποία προβλήθηκαν ως τα τελικά για μελέτη και τελική τοποθέτηση.

- 20 Στις 15.7.1989 σε κοινή συνεδρία μεταξύ Δήμου, Τμήματος Δημοσίων Έργων και Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως αποφασίστηκε η συνέχιση των επαφών για επίλυση του όλου θέματος σχετικά με την κατασκευή του δρόμου. Αποφασίστηκε επίσης ότι αν δεν υπάρξει συμφωνία, τότε κατά την ανανέωση της άδειας διαχωρισμού θα επιβληθούν όλοι οι όροι που χρειάζονται για εκτέλεση
- 25 του έργου με βάση τα τελικά σχέδια.

Η ανανέωση της άδειας παραχωρήθηκε την 16.3.1990 για ακόμα ένα χρόνο με τους ίδιους όρους και σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια των Δημοσίων Έργων σε ότι αφορούσε τον επίδικο δρόμο.

- 30 Οι εφεσίβλητοι, με την αίτηση ακυρώσεως ζητούσαν:

1. Να κηρυχθεί άκυρη η ανανέωση στο μέτρο που επέβαλλε νέους όρους από την άδεια διαχωρισμού ημερ. 11.6.1987.
- 35 2. Δήλωση ότι ο όρος στην ανανέωση για την κατασκευή του νέου δρόμου σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια των Δημοσίων Έργων, όπως σημειώνεται επί του επισυνημμένου τοπογραφικού σχεδίου, είναι άκυρη και άνευ οιοδήποτε νομίμου αποτελέσματος.

- 40 Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέτρεψε την προσφυγή κηρύσσοντας άκυρη την επίδικη διοικητική απόφαση στον βαθμό που επέβαλλε νέους ή πρόσθετους όρους αναφορικά με την κατασκευή της Λεωφόρου Δανάης.

Λόγοι έφεσης:

1. Έλλειψη συγκεκριμένης κατάληξης στην πρωτόδικη απόφαση αναφορικά με την εισαγωγή κάποιου συγκεκριμένου νέου ή πρόσθετου όρου. 5
2. Το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου πως τα αναφερθέντα στην αρχική άδεια ως κατασκευαστικά σχέδια ήταν τα τότε υπάρχοντα, είναι εσφαλμένο. 10

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποδέχτηκε την έφεση για το λόγο ότι δεν υπήρχε ουσιαστική διαφορά μεταξύ της αρχικής άδειας και της ανανέωσής της, χωρίς να επιληφθεί του δεύτερου λόγου της έφεσης, ο οποίος αφορούσε ερμηνεία όρου, θέμα, που όπως αποφάνθηκε, δεν αποτελούσε έργο του Δικαστηρίου. 15

Η έφεση επιτρέπεται. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 20

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Χ'Τσαγγάρη, Δ.) που δόθηκε στις 31 Μαΐου, 1990 (Αριθμός Προσφυγής 293/90), με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση των εφεσεϊόντων για επιβολή πρόσθετων όρων στην άδεια διαχωρισμού οικοπέδων η οποία είχε δοθεί στους εφεσίβλητους. 25

Χρ. Γεωργιάδης, για τους Εφεσεϊόντες. 30

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους Εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult. 35

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Κατά τον Αύγουστο του 1984 οι εφεσίβλητοι, ως ιδιοκτήτες τεμαχίων γης, υπέβαλαν στον εφεσεϊόντα Δήμο Πάφου αίτηση για διαχωρισμό σε 278 οικόπεδα. Το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, ενώπιον του οποίου τέθηκε το θέμα για μελέτη, πρότεινε σχέδιο που πρόβλεπε για τη δημιουργία μόνο 222 οικοπέδων και επιπλέον έθεσε διάφορες προϋποθέσεις. Ενδιαφέρει εν 40

προκειμένω μόνο εκείνη που καθόριζε τις προδιαγραφές ενός "πρωταρχικής σημασίας δρόμου" που θα περνούσε διαμέσου των οικοπέδων. Επρόκειτο για τον αποκαλούμενο Νότιο Παρακαμπτήριο ή λεωφόρο Δανάης. Οι εφεσίβλητοι κατ' αρχήν αποδέχθηκαν την πρόταση. Προέκυψε όμως σε σχέση με την εν λόγω εξέλιξη ζήτημα που αφορούσε το μήκος του δρόμου αλλά και διάφορες επιμέρους πτυχές: βλ. την επιστολή των εφεσιβλήτων ημερ. 29/7/1986.

Η Εκτελεστική Επιτροπή του Δήμου σε συνεδρία την 31/7/1986 αποφάσισε "όπως ολόκληρος ο δρόμος των 100 ποδών" κατασκευαστεί από τους εφεσίβλητους "σύμφωνα με τις οδηγίες των Δημοσίων Έργων κτλ". Η αναφορά σε 100 πόδια αφορούσε το πλάτος. Η γενικότητα με την οποία διατυπώθηκε η απόφαση άφησε εκκρεμότητες αναφορικά με την υποχρέωση των εφεσίβλητων σε σχέση με το δρόμο. Κάποιες αποφάσεις που λήφθηκαν επί του θέματος από την Εκτελεστική Επιτροπή του Δήμου στις 31/7/1986, 13/8/1986 και 19/8/1986 - πάλι με γενικότητα - διατήρησαν την ασάφεια. Με την πρώτη αποφασίστηκε "όπως ολόκληρος ο δρόμος" κατασκευαστεί από τους εφεσίβλητους σύμφωνα με τις οδηγίες των Δημοσίων Έργων. Παρεμβάλλουμε ότι με επιστολή τους δύο ημέρες ενωρίτερα, ήτοι, στις 29/7/1986, οι εφεσίβλητοι αναφέρονταν σε δοθείσα διαβεβαίωση προς αυτούς ότι η δική τους ευθύνη θα περιοριζόταν σε μόνο το τμήμα το οποίο ήταν σημειωμένο σε σχέδιο υπογεγραμμένο από λειτουργό του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως. Με τη δεύτερη απόφαση δε γινόταν αναφορά στο μήκος αλλά μόνο στο πλάτος του δρόμου. Είχε ως εξής: "Να γίνει ο δρόμος (νότιος παρακαμπτήριος) στο πλάτος των 45 ποδών όπως είναι το σχέδιο της Πολεοδομίας και το υπόλοιπο μέρος να χαβαρωθεί". Η τρίτη απόφαση που λήφθηκε σε συνεδρία στην οποία παρακαθόταν και αντιπρόσωπος των εφεσιβλήτων, ήταν όπως ζητηθούν τα κατασκευαστικά σχέδια από το Τμήμα Δημοσίων Έργων και όπως τόσο η δαπάνη κατασκευής όσο και και το θέμα γενικά συζητηθούν ξανά. Κατ' ακολουθίαν αυτής της τελευταίας απόφασης, οι εφεσίβλητοι αποτάθηκαν στο Τμήμα Δημοσίων Έργων και πήραν αντίγραφα των σχεδίων για την προβλεφθείσα περαιτέρω συζήτηση. Με σχέδια εφοδιάστηκε και ο Δήμος λίγες ημέρες αργότερα.

Την 8/10/1986 η Εκτελεστική Επιτροπή του Δήμου έλαβε απόφαση για την έκδοση άδειας διαχωρισμού χωρίς όμως να διευκρινίζει οτιδήποτε σε σχέση με ό,τι κυρίως είχε απασχολήσει για το δρόμο. Η απόφαση διατυπώθηκε με τον εξής συνοπτικό τρόπο: "Εγκρίνεται η έκδοση της άδειας διαχωρισμού οικοπέδων". Με επιστολή ημερ. 17/12/1986, ο Δήμος πληροφόρησε τους εφεσίβλητους ότι η αίτησή τους, ημερ. 9/8/1984 είχε εγκριθεί "κά-

τω από ορισμένους όρους" τους οποίους αν επιθυμούσαν μπορούσαν να πληροφορηθούν από το γραφείο του δημοτικού μηχανικού. Ωσαύτως, οι εφεσίβλητοι καλούνταν να καταβάλουν τα καθορισθέντα δικαιώματα για έκδοση της άδειας.

5

Ως επόμενο βήμα εμφανίζεται η επιστολή των εφεσιβλήτων ημερ. 7/1/1987 προς το Δήμο με την οποία εισηγούνταν, ανάμεσα σε άλλα, και τα εξής: "Η Λεωφόρος Δανάης να κατασκευαστεί σύμφωνα με τα ήδη υφιστάμενα σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων Αρ. PR.A 202 και 203 του Σεπτεμβρίου 1985 και PR.A. 208, 209, 230, 231, 232 και 233 του Αυγούστου 1985". Ας σημειωθεί εδώ ότι, καθώς διευκρινίστηκε, τα αρχικά PR σήμαιναν "Δρόμος Πάφου" ενώ το ψηφίο Α αποτελούσε εσωτερική ένδειξη. Και όχι "preliminary", ήτοι, "προκαταρκτικά" όπως αρχικά προέβλλαν πρωτόδικα οι εφεσειόντες. Ακολούθησε δεύτερη επιστολή ημερ. 23/2/1987, αυτή τη φορά προερχόμενη από τους αρχιτέκτονές τους. Σε αυτή, κατόπιν αναφοράς στην προηγούμενη επιστολή όπως και σε συνάντηση με το Δήμαρχο, έγραφαν πως ήθελαν, καθώς το έθεταν, να επιβεβαιώσουν την πρόταση των εφεσιβλήτων "σε ό,τι αφορά την κατασκευή της λεωφόρου Δανάης σύμφωνα με τα υφιστάμενα σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων". Κατέληξαν με την παράκληση όπως αυτή η πρόταση όσο και άλλες εισηγήσεις που διατύπωσαν - εκείνες δεν ενδιαφέρουν - ξεταστούν το συντομότερο δυνατό και δοθεί θετική απάντηση. Στη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Δήμου, ημερ. 17/3/1987, λήφθηκε απόφαση "να σταλεί επιστολή στους αιτητές ότι η αμοδία αρχή εμμένει στο σχέδιο που έχει εγκριθεί και ότι στον ποταμό θα γίνουν μόνο τα γεφύρια και όπου χρειάζονται έργα για αντιστήριξη δρόμων". Αναφορικά με αυτή την και πάλι ασαφή απόφαση, γνωστοποιήθηκε στους εφεσιβλητους με επιστολή του Δήμου, ημερ. 27/3/1987 το εξής: "Όπως σας επεξηγήθηκε και παλαιότερα η Λεωφόρος Δανάης θα κατασκευαστεί σύμφωνα με τις οδηγίες και σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων". Κανένας λόγος περί του κατά πόσο επρόκειτο για υφιστάμενα σχέδια ή μη. Οι εφεσίβλητοι επανήλθαν επί του θέματος επιχειρώντας για ακόμα μια φορά τη συγκεκριμενοποίηση της υποχρέωσής τους. Σχετική είναι η επιστολή τους ημερ. 12/5/1987 στην οποία ανέφεραν τα εξής:-

10

15

20

25

30

35

"Όπως και στο γράμμα μας της 7/1/1987, διά αποφυγήν σύγχυσης επαναλαμβάνουμε ότι η κατασκευή της Λεωφόρου Δανάης θα γίνει σύμφωνα με τα ήδη υφιστάμενα σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων, Αρ. PR.A. 202 και 203 του Σεπτεμβρίου 1985 και PR.A 208, 209, 230, 231, 232 και 233 του Αυγούστου 1985. Ο καθορισθείς χώρος για μελλοντική διαπλάτυνση του δρόμου θα παραχωρηθή εις το δημόσιον".

40

5 Σε αυτή την επιστολή προστέθηκε εσωτερική σημείωση ημερ. 9/6/87 απευθυνόμενη προς το Δήμαρχο με την οποία ετέθη το ερώτημα ως προς το τί θα γινόταν εάν τα σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων διαφοροποιούνταν στο μέλλον. Πάντως δεν φαίνεται να υπήρξε οποιαδήποτε ανταπόκριση από το Δήμο επί του θέματος, είτε θετική είτε αρνητική.

10 Την 11/6/1987 εκδόθηκε η άδεια διαχωρισμού. Σχετικά με τον υπό αναφορά δρόμο καθοριζόταν σε αυτή ότι θα είχε πλάτος 100 πόδια από τα οποία τα 80 θα αποτελούσαν το πλάτος του οδοστρώματος και τα υπόλοιπα το πλάτος των πεζοδρομίων. Έπειτα, στο αφοτελευταίο μέρος, εκτίθετο η εξής σημείωση: "ΣΗΜ: Οι δρόμοι Α-Α (παρακαμπτήριος) και Π-Π θα κατασκευασθούν σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων".

15 Καμιά αναφορά σε ό,τι είχε απασχολήσει επί μακρόν, ήτοι το κατά πόσο επρόκειτο για υπάρχοντα σχέδια ή μελλοντικά. Σε συνημμένο τοπογραφικό σχέδιο, το οποίο αποτελούσε μέρος του εγγράφου που ενσωμάτωνε την άδεια, διαγράφονταν με κύκλο τα δύο σημεία Α-Α καταδεικνύοντας έτσι την κατεύθυνση και το μήκος του δρόμου.

20 Ενόψει της γενικότητας της διατύπωσης του όρου περί κατασκευαστικών σχεδίων των Δημοσίων Έργων προς τα οποία θα έπρεπε να υπάρξει συμμόρφωση, οι εφεσίβλητοι στις 18/6/1987 αποτάθηκαν, μέσω των αρχιτεκτόνων τους, στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, για αντίγραφα των "υφιστάμενων κατασκευαστικών σχεδίων" ελαμβάνοντας ως δεδομένη την ύπαρξη τέτοιων σχεδίων και προφανώς, ενόψει έλλειψης ανταπόκρισης, επανέλαβαν το αίτημα

25 στις 24/5/1988 υπογραμμίζοντας ότι το θέμα ήταν επείγον διότι επρόκειτο να αρχίσουν εκτέλεση του έργου. Το Τμήμα Δημοσίων Έργων εμφανίζεται να απέστειλε σχέδια συνοδευόμενα από επιστολή ημερ. 29/6/1988 στην οποία διευκρινίζονταν τα ακόλουθα:

35 "Αρμόδιο Τμήμα για την κατασκευή του πιο πάνω έργου είναι το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως. Τα προκαταρκτικά κατασκευαστικά σχέδια για την πιο πάνω Λεωφόρο έχουν ετοιμασθεί από το Τμήμα μου με βάση το ρυθμιστικό σχέδιο του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως.

40 Σας επισυνάπτω μιά σειρά φωτοαντιγράφων των πιο πάνω σχεδίων (προκαταρκτικές οριζοντιογραφίες και μηκτομέγς). Οι αριθμοί των σχεδίων είναι:

Οριζοντιογραφίες: PR.A. 197 έως PR.A. 203

Μηκτομές: PR.A. 204 έως PR.A. 209

Παρακαλώ σημειώστε ότι το έργο αυτό προγραμματίζεται να κατασκευασθεί κατά φάσεις και δεν έχουν αποφασισθεί ακόμη διάφορες λεπτομέρειες της κατασκευής, ούτε το πλάτος στο οποίο θα κατασκευασθεί κατά την 1η φάση ο δρόμος αυτός.

5

Προφανώς ό,τι και να στάλθηκε, αν πράγματι στάλθηκε οτιδήποτε, δεν ικανοποίησε. Για αυτό, με άλλη επιστολή των εφεισιβλήτων, ημερ. 6/12/1988, υποβλήθηκε και πάλι η ίδια παρακλήση. Αυτή τη φορά, το Τμήμα Δημοσίων Έργων απέστειλε μερικά από τα σχέδια στο Δήμο αναφέροντας τα εξής σε επιστολή που τα συνόδευε:-

10

"Τα σχέδια που ζητούνται αποστέλλονται σε εσάς που ως Αρμόδια Αρχή θα πρέπει να τα δώσετε στους αιτητές θέτοντας τους ανάλογους όρους."

15

Έπειτα, με επιστολή ημερ. 21/3/89 απέστειλε και άλλα.

Λίγους μήνες αργότερα, σημειώθηκε μια σημαντική εξέλιξη σε ό,τι αφορούσε τον τρόπο αντιμετώπισης του επίμαχου θέματος από το Δήμο. Στις 9/6/89 το Τμήμα Δημοσίων Έργων με επιστολή προς το Δήμο αναφέρθηκε σε πρόσφατες συσκέψεις κατά τις οποίες είχε αποφασιστεί να τεθεί στην άδεια διαχωρισμού νέος όρος: αφού εξειδίκευσε ορισμένες εργασίες οι οποίες θα έπρεπε να εκτελεστούν από τους εφεισιβλήτους, κατέληγε ως εξής: "λεπτομερή κατασκευαστικά σχέδια και τεχνικές προδιαγραφές θα σας αποσταλούν εντός των ημερών". Σε κοινή συνεδρία Δήμου, Τμήματος Δημοσίων Έργων και εφεισιβλήτων, ημερ. 30/6/89, παραδόθηκαν στους εφεισιβλήτους κατασκευαστικά σχέδια τα οποία προβλήθηκαν ως τα τελικά, ώστε οι εφεισιβλήτοι να τα μελετήσουν και να τοποθετηθούν σε σχέση με το περιεχόμενο. Στις 15/7/89 πραγματοποιήθηκε νέα κοινή συνεδρία, αυτή τη φορά μεταξύ Δήμου, Τμήματος Δημοσίων Έργων και Τμήματος Πολεοδομίας και Οικίσεως. Αυτή η δεύτερη είχε ως κατάληξη ότι θα συνεχίζονταν οι επαφές με τους εφεισιβλήτους για επίλυση του όλου θέματος αναφορικά με την κατασκευή του δρόμου. Προστίθετο όμως και το εξής: "Αν δεν υπάρξει συμφωνία τότε κατά την ανανέωση της άδειας διαχωρισμού θα επιβληθούν όλοι οι όροι που χρειάζονται για να εκτελεστεί το έργο με βάση τα τελικά σχέδια". Η συνεδρία ακολούθως συνεχίστηκε με τη συμμετοχή και εκπροσώπου των εφεισιβλήτων. Εκείνος επέμενε ότι οι εφεισιβλήτοι δεν είχαν υποχρέωση παρά μόνο να εκτελέσουν ό,τι διαλαμβανόταν στα σχέδια τα οποία είχαν πάρει προηγουμένως από το Τμήμα Δημοσίων Έργων. Το αυτό επιβεβαίωσαν και με επιστολή τους ημερ. 4/9/89. Στο μεταξύ, την 16/11/88, οι εφεισιβλήτοι αποτάθηκαν δεόντως για ανανέωση της άδειας αφού προηγουμένως αίτημα

20

25

30

35

40

τους με επιστολές και όχι με το προβλεπόμενο έντυπο είχε αγνοηθεί. Εν τούτοις και μετά τη νομότυπα υποβληθείσα αίτηση για ανανέωση, ο Δήμος καθυστέρησε ενώ οι εφεσίβλητοι διαμαρτύρονταν.

- 5 Τελικά, την 16/3/90 ο Δήμος εξέδωσε την αιτούμενη ανανέωση. Έφερε το εξής λεκτικό: "(Χορηγείται) ανανέωση της άδειας διαχωρισμού με αρ. 9735 ημερ. εκδόσεως 11/6/87 για ένα ακόμα χρόνο με τους ίδιους όρους όπως αυτή και σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια των Δημοσίων Έργων σε ό,τι αφορά το δρόμο Α-Α".
- 10 Επαναλαμβάνουμε εδώ για ευκολία τον αντίστοιχο όρο που είχε τεθεί στην αρχική άδεια. Ήταν ότι "Οι δρόμοι Α-Α (παρκακμπτήριος) και Π-Π θα κατασκευασθούν σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων". Σύγκριση των δύο καταδεικνύει ότι ενώ δεν υπήρχε απόλυτη ταυτοσημία στη διατύπωση,
- 15 στην ουσία επρόκειτο, καθώς είναι προφανές, για όρους πανομοιότυπους ανεξάρτητα από το πως τα μέρη τους αντίκριζαν ενόψει των όσων μεσολάβησαν. Η ανανέωση συνοδευόταν ωστόσο από τοπογραφικό σχέδιο στο οποίο τα δύο σημεία Α-Α είχαν μήκος μεγαλύτερο από ό,τι στο τοπογραφικό που συνόδευε την αρχική
- 20 άδεια. Το πρώτο σημείο, στο βόρειο μέρος, παρέμενε σταθερό αλλά το δεύτερο, στο νότιο μέρος, εκτεινόταν αρκετά νοτιότερα ακολουθώντας όμως στο μεταξύ την ίδια όπως και πριν κατεύθυνση.

- Οι εφεσίβλητοι, με την αίτηση ακύρωσης ζητούσαν πρώτο, δή-
- 25 λωση ότι η ανανέωση "εν ω μέτρω επιβάλλει πρόσθετους και/ή διαφορετικούς όρους από την άδεια διαχωρισμού 9735 ημερ. 11/6/87 είναι άκυρη και άνευ οιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος" και, δεύτερο, δήλωση ότι ο όρος στην ανανέωση "για την κατασκευή του δρόμου Α-Α σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια των Δημοσίων Έργων ως σημειούται επί του επισυνημμένου σχεδίου
- 30 είναι άκυρη και άνευ οιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος.

- Τόσο πρωτόδικα όσο και κατά την έφεση, απασχόλησαν διάφορες πτυχές των όσων τα πρώτα και τα δεύτερα κατασκευαστικά
- 35 σχέδια του Τμήματος Δημοσίων Έργων υποτίθεται ότι περιείχαν, χωρίς όμως να γίνει εξαντλητική αναφορά, ενώ τα ίδια τα σχέδια δεν παρουσιάστηκαν. Πάντως η προσοχή επικεντρώθηκε σε πτυχές που δεν είχαν σχέση με το μήκος του δρόμου παρόλον που ο συνήγορος των εφεσιβλήτων επεσήμανε τη διαφορά για να
- 40 υποστηρίξει ότι ως εξ αυτής όπως και ως εκ της αντίστοιχης στάσης των εμπλεκομένων αλλά και εκ του γεγονότος ότι δεν μπορούσε ο τεθείς όρος να μην αναφερόταν σε ήδη υφιστάμενα σχέδια, θα έπρεπε να καταλήξει κανείς ότι ίσχυαν τα πρώτα σχέδια. Ο συνήγορος του εφεσιώντος Δήμου παρατήρησε σχετικά με το

μήκος του δρόμου ότι η επέκταση που απεικονιζόταν στο δεύτερο τοπογραφικό δεν μπορούσε να μεταφραστεί σε αντίστοιχη υποχρέωση των εφεισιβλήτων δεδομένου ότι εξέβαινε τα όρια της δικής τους ιδιοκτησίας στην οποία αναφερόταν η άδεια διαχωρισμού. Πάντως η κυρίως επιχειρηματολογία του συνηγόρου επικεντρώθηκε σε άλλα στοιχεία τα οποία, κατά την εισήγησή του, έδειχναν πως τα πρώτα σχέδια δεν ήταν παρά μόνο προκαταρκτικά.

Το δικαστήριο πρωτόδικα έκρινε ότι ο όρος στην αρχική άδεια διαχωρισμού αναφερόταν σε ήδη υπάρχοντα σχέδια και ότι ο εφeseίων Δήμος ακολουθώντας, με την ανανέωση, απαίτησε συμμόρφωση με τα νέα σχέδια, πράγμα που σήμαινε την επιβολή νέων ή πρόσθετων όρων. Κατέληξε ως εξής:-

"... Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση για επιβολή πρόσθετων όρων δεν ήταν λογικά επιβλητή υπό τις περιστάσεις. Ως εκ τούτου η επιδικη απόφαση στο βαθμό που επιβάλλει πρόσθετους και/ή νέους όρους αναφορικά με την κατασκευή της Λεωφόρου Δανάης κηρύσσεται άκυρη."

Με τους λόγους έφεσης προσβάλλεται πρώτο, ό,τι χαρακτηρίζεται ως η αοριστία του διατακτικού, στο οποίο εμφανίζεται να εκλαμβάνεται ως δεδομένο, πως με την ανανέωση επιβλήθηκαν νέοι ή πρόσθετοι όροι, ενώ επί τούτου δεν υπήρξε στην πρωτόδικη απόφαση συγκεκριμένη κατάληξη και δεύτερο, ότι το συμπέρασμα πρωτόδικα πως τα αναφερθέντα στην αρχική άδεια ως κατασκευαστικά σχέδια ήταν τα τότε υπάρχοντα είναι εσφαλμένο.

Συμφωνούμε σε ό,τι αφορά το πρώτο. Ελλείπει πράγματι δικαστική απόφαση αναφορικά με το κατά πόσο ή όχι εισήχθη κάποιος συγκεκριμένος νέος ή πρόσθετος όρος. Η γενικότητα της πρωτόδικης κατάληξης αφήνει το θέμα αιωρούμενο, εξέλιξη που αντανακλάται και στη διατύπωση του διατακτικού. Η πρωτόδικη κατάληξη δεν πρόσφερε λύση στο ζήτημα. Τη λύση την έχει εν προκειμένω προσιωνίσει η διαπίστωσή μας ότι δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ της αρχικής άδειας και της ανανέωσης. Η διάσταση σε ό,τι αφορά την απεικόνιση του μήκους του δρόμου στα δύο τοπογραφικά σχέδια δεν είναι, κατά την αντίληψή μας, παρά μόνο φαινομενική. Καθώς είναι πρόδηλο, το δεύτερο τοπογραφικό παρίστανε τη διαμόρφωση της γενικότερης περιοχής πέραν της ιδιοκτησίας των εφεισιβλήτων, ενώ οι δικές τους υποχρεώσεις δυνάμει της άδειας διαχωρισμού όπως και της εν συνεχεία ανανέωσης, συναρτώνταν με ό,τι κάλυπτε η δική τους ιδιοκτησία. Είναι βέβαια αυτονόητο ότι αν δεν προσεγγίσαμε την

- εν λόγω διάσταση υπό το φως αυτής της πραγματικότητας θα αναγνωρίζαμε την εισαγωγή απαράδεκτης διαφοροποίησης. Καθώς όμως αναφέραμε, επιβεβαιώνουμε επί του προκειμένου την από κάθε άποψη ουσιαστική ταυτοσημία όρων στις δύο περιπτώσεις. Ως προς το δεύτερο ζήτημα που ηγήθη με την έφεση, η διαφορά που προέκυψε μεταξύ των διαδίκων αφορά μόνο το πως κατ' ουσίαν ο ίδιος και στις δύο περιπτώσεις όρος ερμηνεύεται ενόψει των όσων μεσολάβησαν. Τέτοιο εγχείρημα δεν αποτελεί έργο του Δικαστηρίου σε αυτή την υπόθεση, όπως άλλωστε δεν αποτελούσε θέμα του Δικαστηρίου πρωτόδικα.

Η έφεση επιτρέπεται. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται.

- 15 Παρά το αποτέλεσμα, έχοντας υπόψη το πως διαμορφώθηκε η αντιδικία, θεωρούμε ότι δε δικαιολογείται η έκδοση διαταγής για έξοδα.

Η έφεση επιτρέπεται. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.